

תקבע לעצמך מנהג לבדוק ללא דחיה כל סימן שהוא של ליקוי בפעולת המיתקן. תדריך את החולבים שיכירו בהקדם בסימני מאסטיטיס;

5. תקפיד על ביקורת התנובה של כל פרר תיד, לפחות אחת לחודש;

6. תבדוק כל פרה בכל חודש בדיקת קמ"ט, כדי לגלות שיעורי הגירוי בעטינים. בדיקה זו תוכיח לך אם העדר מטופל כראוי, והיא גם תגלה ליקויים במיתקן החליבה. בדיקת קמ"ט, התיקור נים שיבואו בעקבותיה יאפשרו לך בלימת הנגע בראשיתו;

7. תזמין את הרופא הווטרינארי שלך לבדיקה באקטריולוגית, כשיתעורר בך החשד שהמאסטיטיס כבש לעצמו, "ראש גשר" בעדרך. הוא יגדיר את חיידקי המחלה בכל מקרה ומליץ על הטיפול הספציפי;

8. תטפל בפרות שהגיבו חיובית על בדיקת קמ"ט בתקופת היובש שלהן.

לאחר שלמדת משהו על בעית המאסטיטיס, תחליט על שינויים או תיקונים בהתאם לתנאים המיוחדים שבמשקך. אולם, ככל שתהיה נאמן יותר לדברות ולנוסחאות שהובאו במאמרינו (מצב תקין במיתקן... בדיקות לעתים מזומנות... בדיקות העדר... ושימוש באנטיביוטיקה ספציפית), תחיש יותר את הכרעת המאסטיטיס בקרב עדרך.

ד. חולט

(תקציר מ"הוארדס דיירימן", 25 באפריל 1959)
הובאו לדפוס ע"י י. ל.

נות החליבה. את כל אלה מלמדים בראש וראש שונה לבצע את בדיקות קמ"ט (פרטים על בדיקה זו הובאו בחוברת 34).

נוסף לזה מתכננים אותם המוסדות להקים בתי-ספר מיוחדים לחולבים במכונות חליבה, כי הרי החולב הוא בעצם "איש-המפתח" לגבי בעיה זו, ובו בעיקר תלויה בריאות העטינים של עדר החולבות. בתי-ספר כאלה ייפתחו בכל אזורי קליפורניה. אין כל ספק שגם בשאר מדינות ארצות הברית יאחזו באותם האמצעים נגד מכת המאסטיטיס. יש להניח שההתעוררות שקמה בקליפורניה עשויה להפיח תקה בלב הבוקרים שאמנם אפשר לבער, או לפחות לצמצם עד למר נימום, את נגע המאסטיטיס.

ובסיכום הדברים, כל המעוניין בהבראת עדרו ובהגברת תנובת פרותיו, ישם לב להמלצות דלהלן:

1. תספק לפרותיך תנאי חיים נוחים — בשרי כח, בטיפול ובאופן מיוחד תדאג שהחולבים — המכונאים יהיו ראויים לתפקידם מכל הבחינות;
2. תקפיד על כך שמעשה החליבה יבוצע תמיד בהתאם לכללים הנאותים, ושם עינך על המיתקן שהוא תמיד פועל כהלכה;
3. נצל במלואו ובצורה הנכונה את תופעת "הורדת החלב"; הרכב את המכונה על העטין סמוך לתפוחיתו (התמתחות), והורד אותה ללא שהיות, מיד עם הפסקת זרימת החלב מהעטין;
4. הבטח מצב תקין של המכונה בכל עת.

הגרוי ל"הורדת החלב" והתנובה

בתחנה לחקר משק בעלי החיים לייצור החלב ברוואקורה (ניו-זילנד) ערכו ניסויים עם תאומות זהות, כדי לעמוד על חשיבות "הורדת החלב" בייצור. התאומה האחת טופלה כרגיל וניתן לה גירוי ל"הורדת החלב" על ידי עיסוי וריחצת העטין במשך 30 שניות; האחות התאומה נחלבה ללא כל גירוי, פרט לגירוי מכונת החליבה. עורכי הניסוי נוכחו שהורמון ההורדה מלווה, כנראה, בהפרשה של הורמון נוסף, שמתפקידו ל"עודד" את כושר הייצור של הפרה. פירוש הדבר, שהפרה ה"מורידה" את החלב הודות לגירוי מתאים, מפעילה יומיום את הורמון "ייצור החלב" על מנת לקיים את הייצור ברמה גבוהה.

בסיכום הניסויים מצאו שהפרות שנתנו מגירוי להורדת החלב הניבו ב-18% יותר חלב, לעומת האחיות התאומות שנחלבו ללא גירוי מיוחד. באחד הווגות הגיע ההפרש לזכות הגירוי עד ל-36%, ורק בוג אחד לא נתגלה כל הפרש שהוא.

החוקרים ביררו גם את משך התקיימותו של הורמון ההורדה במערכת הדם של הפרה ומצאו שהתנודה בפרות השונות היתה רחבה למדי והיא נעה בתחומי 3—13 דקות; הובעה הסברה שגורם זה הוא בעל חשיבות רבה בקביעת כושר ההנבה של הפרה, ויתכן שיהיה זה מעשי לערוך את הסלקציה בבקר החלב על יסוד בחינת תכונה זו בבהמת רבייה.